

Izaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejmana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
3/4 . . . 10 „

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kazipet po Goriškem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnice, parnikov in poštah zvoz“. Na naročila brez doposlane naročilne se ne oziramo.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Uredništvo
: nahaja v Gosposki ulici št. 7
Gorici v I. nadstr. na desno.
Upravništvo
se nahaja v Gosposki ulici št. 7
v I. nadstr. na levo v tiskarni.
Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.
Oglasi in poslanos se računijo
po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat
6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12
vin. vsaka vrsta. Večkrat po po-
godbi. Večje črke po prostoru.
Reklame in spisi v uredniškem
delu 30 vin. vrsta. — Za obliko
in vsebino oglasov odklanjamo
vsako odgovornost.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabrček (odgov. J. Fabič) tiska in zal.

Lahi dobijo svojo fakulteto, Slovenci — nič!

V proračunskem odseku.

Proračunski odsek je imel 9. t. m. sejo. Nadaljevala se je specialna debata o laški pravni fakulteti.

Govoril je prvi vit. **Vakovič**, rekoč, da je bilo dosedanje stališče Jugoslovancev naperjeno proti vedenju vlade in ne proti Lahom. „Laški krogi so pa porabili to priliko, da so označili Jugoslovane kakor sovražnike laške kulture in laškega naroda. To ni res. Nasprotno. Slovani se veselijo, ako se med Avstrijo in Italijo vspostavijo odkritosrčni odnošaji in tudi ohranijo trajno.“

Jugoslovani priznavajo v principu opravičenost laške fakultete v Avstriji, a ne morejo dopustiti, da bi bil vsprejet spreminjalni predlog posl. Pittonija, naj se fakulteto ustanovi v Trstu, ker niso to izključno laška tla in ker spada primorske dežele ob Adriji pod jugoslovansko območje. Jugoslovani imajo pravico in dolžnost, varovati to morje in to obrežje ter ne smejo dovoliti, da se jim vzame in raznarodi to, kar je njihovega. Govornik utemeljuje obširno zahtevo dalmatinskih in istrskih Slovanov po reciprociteti študij, dovršenih na zagrebški univerzi.

Predlaga resolucijo, v kateri se zahteva od vlade, naj prizna popolno reciprociteto študij in izpitov na zagrebški univerzi.

Konečno reaguje na govor naučnega ministra in pravi, da je presenečen radi tega, kako hitro je minister pripravljen ustreči želji Nemcev in ustanoviti na navtični akademiji v Trstu nemške paralelke, med tem ko se niti ne ozira na želje slovenskega prebivalstva v Istri, naj bi se ustanovila istotam navtična akademija.

Diamand se je izrekel za predlog poslanca Pittonija pa tudi za jugoslovanske

resolucije, izrekel je ob jednem željo, naj bi se otvorilo v Galiciji kmalu rusinsko vseučilišče.

Korošec je rekel: mi smo proti provizoriju, ker to ne znači nikake rešitve vprašanja, temveč pomenja le neprimerno zavlačevanje, ki bo provzročalo boje in prepire. Provizorij je iznašla nemško-narodna zveza z očitnim namenom, vstvariti s fakultetnim vprašanjem strankarsko-političen zakon, ki obstoji v tem, da bo vezal Lahe še daljna štiri leta na nemške stranke in s tem vzdržal še naprej oni strankarsko-političen položaj, ki se evfemistično navadno nazivlja sistem Bienenrth. Mi niti od daleč ne mislimo na to, da bi nasprotovali vseučiliškimi željami naših laških sodržavljanov. Hočemo to dokazati dejanski s tem, da predlagamo konečno rešitev, ki naj stori enkrat za vselej konec nevrednemu političnemu spletkarenju, ki se uganja z laško pravno fakulteto.

Mi smo zato, da se takoj določi sedež v laškem ozemlju. Kot tak sedež pride v poštev edino le južna Tirolska. Ni nikakega pravnega razloga, da bi se določitev sedeža odložilo za štiri leta. Skedlov predlog znači poslabšenje vladne predloge. Imeli bomo za štiri leta mnogo slabši položaj kakor danes in en celi narod v Avstriji bo čutil opravičeno, da se ga vodi za nos. Predlagal je konečno resolucijo, naj se začetkom semestra 1911/12 otvori v Tridentu ali Roveretu laška pravna fakulteta. Konečni izbor sedeža se določi naredbenim potom.

Dr. Adler je rekel, da so nemški soc. demokratje vedno za pravice Lahov do vseučilišča, podpirali bodo pa tudi resolucije Slovencev in Rusinov.

Glasovanje.

Na to se je prešlo na glasovanje. Pri § 1. (sedež) je bil odklonjen predlog posl. Pittonija (sedež Trst) z vsemi proti 9 glasovom.

Predlog posl. Korošca (sedež Trident ali Rovereto) je bil odklonjen z vsemi proti 11 glasovom.

Vladna predloga, ki določa Dunaj kakor stalni sedež, je bil odklonjen s vsemi proti 11 glasovom.

Predlog Skedi (štiriletni provizorij, s sedežem Dunaj) je bil sprejet s 40 proti 6 glasovom.

Fakulteta mora biti otvorjena drugje z zimskim semestrom 1915-16 in mora biti tozadevni zakonski načrt predložen državnemu zboru najkasneje tekom leta 1913.

§ 2. je bil sprejet v smislu predloga Skedla.

§ 3. (§ 2. vladne predloge, odstavek 1, učni in poslovni jezik te fakultete je laški) je bil sprejet, odstavek 2: predavanja, ki ne pripadajo predmetom prava in državoslovja, naj se vrše tudi v nemškem jeziku, je bil črtan na predlog posl. Concija.

Naučni minister je izjavil tekom debate o tem odstavku, da nima vlada proti črtanju te določbe ničesar prigovarjati.

Pri § 5. je bila odklonjena v vladni predlogi nahajajoča se zahteva, da morajo kandidati biti popolnoma večji nemškega jezika.

Potem so bile vsprejete vse predložene resolucije, med temi tudi resolucija poslanca Korošca.

Posl. Pittoni je umaknil svojo resolucijo, da se svoječasno ustanovi fakulteta v Trstu in je prijavil svoj prej odklonjeni predlog, da naj se fakulteto ustanovi takoj v Trstu, kakor minoritetni votum.

Glasovi o dr. Šusteršiču.

Praška »Union« poudarja, da je dr. Šusteršič prav izdatno upotrebljeval pomoč Čehov, posluževal pa da se je te prijateljske pomoči samo, da zasleduje svoje strankarske namene. Ko se je pa približal svojemu cilju, je za hrbtom svojih pomočnikov sklenil z vlado kupčijo in brezobzirno zapustil češke poslance ter jih brisiral. »Narodni Listy« se bavijo s situacijo in pravijo, da so oni že izdavnarjajasnili, kaj so klerikalni Slovenci, ter je bilo to jasno češkimi poslancem, samo ag-

grarni in radikalni češki poslanci tega niso hoteli verjeti.

»Narodni Listy« prinašajo potem tudi besede Poljaka Juworskega, ki se je izrazil o Š. steršiču že pred časom tako: »Ko bi bil Šusteršič most, jaz bi preko tega mostu ne hotel nikdar iti.« »Narodni Listy« kritizirajo potem še dr. Šusteršičovo delovanje v »Uniji« in pravijo, da je vedno izrabljaj svoje češke prijatelje. »Narodni Listy« so končali svoja izvajanja nekako tako-le: »Danes zvečer je ples v »Slovanski besedi«. Ne vemo, ali se mora priiti le maskirano, toda, če bi se pokazal tam dr. Šusteršič, bi ga morali zapoditi češki poslanci: »Ven iz te dvorane, ker za vas ni prostora med nami. Doli z vašo krinko! Pojdite svojo pot!« V večernem listu so prinesli »Narodni Listy« dokaz, da je definitivno razbit edini skupni jugoslovanski visokošolski odsek, ter pristavljajo k temu: »Če je dr. Šusteršič bil tako neznačajan, da je zapustil svoje jugoslovanske kolege, kako šele je ravnal s svojimi češkimi prijatelji!«

Od strani klerikalcev je bilo toliko ropotanja radi laške pravne fakultete. Hrupili so se, da oni s Šusteršičem vse opravijo ter da ne bo laške pravne fakultete, ako se ne izpolnijo ob jednem vladi dobro znane vseučiliške zahteve Jugoslovancev. Obstrukcija je bila v proračunskem odseku radi laške fakultete, državni zbor se je razšel, ali sedaj pa smo videli kar nakrat popolno kapitulacijo Šusteršičeve politike. Vse fine preračunjene poteze so ga zapustile, Slovenci smo ostali praznih rok, Lahom pa je zagotovljena za sedaj na Dunaju fakulteta, čez čas jo premestijo v kak kraj na laško ozemlje ali pa celo v Trst, ki ne stoji na laškem ozemlju. Praznih rok stojimo tu pred Lahom in Šusteršič je do kosti blamiran in zbog svojega postopanja najbolj obsovan človek v parlamentu.

Pokazalo se je pač, da klerikalci ne mislijo resno na slovensko vseučilišče. Izkoriščali so to vprašanje v zasebne in

VELIKA VAS.

Roman. — Francoski spisal: Edgar Monteil.

Poslovenil: F. K.

(Dalje.)

»Odlična dama to«, je rekel župnik, »je gotovo iz najboljših družbe.«

»Da, to se vidi«, odvrne kaplan.

Med tem pa je delal posete tudi gosp. pl. Slepčič, toda on ni bil tako natančen, kakor njegova žena. Njegov pisar mu je napisal imena, on pa je šel od hiše do hiše.

Rodbine pa, ki jih je napisal župnik, posetil je skupno z ženo.

On, v črni obleki z belo ovratnico, je peljal svojo ženo, ki je pustila dolgo vlečko svoje svilene obleke, ne meče se za blato in luže, vleči se za seboj, česar dobri meščani niso še nikdar videli.

»Kaj pravite k temu«, je rekel Crillon v klubu, »novi davkar poseča reakcionarce s svojo ženo, med tem, ko je prišel k nam samo mimogrede, če pa misli, da pridem jaz kdaj k njemu, se grozno moti.«

»Pri meni davkar še ni bil, ali če pride, ga ne sprejemem,« reče Galtier.

»Zakaj, ti kot samec ...«

»To je vse eno, s temi ljudmi nočem imeti nič opraviti.«

»Ti lahko ukreneš, kakor sam hočeš, toda, jaz mislim, da bi ne bilo prav, če bi ga pustil pred vrati, kakor steklega psa, končno je davkar vendar oblastvena oseba

in od njega se ne more, kakor se tudi ni moglo zahtevati od njegovih prednikov, da bi bil republikanec.

»Ali ga sprejmete v naš klub, če bi se slučajno oglašil?« vpraša Galtier.

»O, to pa ne, hotel sem samo reči, da bi bilo nepotrebno stvar tako napenjati, kar bi se zgodilo s tem, če mu pokažeš vrata.«

»No da, saj se to zgodi lahko na vljuden način.«

»To je vseeno.«

»Crillon, moj ljubi prijatelj, ti bi ga mogel celo tu sprejeti. Glej tu so nazadnjaki pametnejši, kakor pa mi, smatrajo nas za sovražnikom in tako tudi z nami ravna; divjost in trmoglavost katoliškega duhovna jih podpira. Mi, pravicoljubni ljudje, ki nikomur radi hudega ne storimo, mi pustimo vsakogar, naj se izveliča na svoj način, mi vidimo v vsakomur, ki nam ravno preveč ne nagaja, prijatelja in ravnamo s sovražniki velikodušno in plemenito. To je sicer res lepo, ali natančneje premišljeno, velika neumnost, tem večja, ker smo odvisni popolnoma sami od sebe in nam nobena večja stranka ne pomaga.«

»Res, tu imaš prav, Galtier«, pritrudi nekaj prijateljev.

»Naša dobra zvezda daj, da radi naše neumnosti ne zgubimo cele republike.«

»Kaj praviš?«

»Nič, samo resnico. Če izgubimo republiko, bo to naša krivda, kakor je bila tudi drugikrat. Mislim, da se mora v političnem boju nastopati odločneje, kakor pa to delamo mi. Če imaš sovražnike, moraš jih uničiti, če pa to ni mogoče, napravi jih kolikor mogoče neškodljive, ali pa jih dobi vsaj na vajete. Polastiti se moramo šol, da si vzgojimo rod, v katerem bo republika lepo procvitala.«

»Res, da imaš prav«, odvrne Crillon, »ali ta veliki boj bojujejo lahko samo oni, katerih poklic je politika, mi sami na deželi ne zmoredmo nič.«

»O, mi pač storimo lahko mnogo.«

»Le malenkostno, malo.«

»Toda iz tega malenkostnega in malega, če to združiš, postane lahko veliko, od tega zavisi sreča očetinjave.« V tem trenutku je pridrvil Monestrel v klubovo dvorano.

»Ali ste ga že videli?« je vzdihnil.

»Koga?« mu odvrne nekdo.

»Novega davkarja menim, seveda, saj ste ga videli!«

»Gotovo.«

»In njegovo ženo tudi?«

»Tudi njo.«

»Toda rekla mi je vendar, da še ni bila drugje, kakor pri župniku, Chanatu in pri nas.«

»Seveda, pri nas je nismo videli.«

Monestrel se zdravno pokoncu in pravi: »Pri nas je bila in gospod župnik nas je sam opozoril na njen poset. Bila je pri njem, da bi poizvedela za osebe, s katerimi bi se dalo občeovati. Imenoval ji je baronico, Chanatove, nas in ...«

»Kaj, mi nismo torej primerni za nje?« vpraša Crillon.

»Primerni! Jaz sem ravno mislil, ona želi ...«

»Samo boljše družbo?« dopolni Galtier smeje.

»Da, samo boljše družbo.«

Splošen smeh je bil odgovor. Monestrel je izgovoril »boljšo družbo« tako samozavestno, kakor mož, ki se zdi neskončno višjen nad drugim človeštvom, da je bil res smešen. Bil je tako navdušen, da niti zapazil ni, da se

strankarske namene. Susteršič bi bil rad minister in v tej bi rad kake svote v strankarske svrhe. Sedaj je kar nakrat utihnil. Koliko stane to vlado? — Klerikalci pač gorijo za katoliško vseučilišče, ki bo nemško, za to nabirajo prispevke, ali slovensko jim je služilo le v samopašne cilje. Vidimo jih v pravi luči, ali ne obupavamo. Boj za naše vseučilišče se mora nadaljevati in izbojevati tako, da dobimo, kar nam pritiče. — Susteršič pa tudi ne bo trobil sodnemu dnevu.

Prišla je zajedno s porazom v svet vesela vest o obnovljeni Slovanski Enoti. Stiki med Čehi in Jugoslavlani ostanejo; Susteršič je tudi v Enoti, ali če odrči, ostanejo stiki pa med ostalimi: Morda bo še bolje! — Ne obupavamo, ker moramo doseči, do česar imamo pravice!

Tovarna kavnih surogatov

v Veliki - Kanži se nahaja sedaj po strokovni preuredbi v uraynanem obratu ter prinaša vse njene izdelke v novi, — — — — —

poboljšani kakovosti

v konsum, kakor to vsakemu zabožku in za v oju prilipljena pečatna znamka izkazuje. — — — — —

Prosimo cenjene gospode trgovce in poiznitnike za blagovoljno preizkušnjo tega — — — — —

— novega izdelka. —

Velepoštovanjem — „PATRIA“, tovarna kavnih surogatov. —

Klerikalno sleparjenje z zasebno gimnazijo.

Po »Gorici« so zopet pisarili in sleparili z zasebno gimnazijo. »Soča« je postopala herostratsko, izdajalsko, Gregorčič pa si je pridobil neveljive zasluge; on je tisti, ki nam je pridobil slovenske paralelke s svojimi finimi potezami; umislil si je zasebno gimnazijo in strmi svet! — Že imamo prvi slovenski gimnazijski razred. Slava mu!

Stara je zahteva Slovencev in Lahov po srednjih šolah z materinskim učnim jezikom. O tej stvari se je govorilo opečevano v parlamentu na Dunaju, v našem deželnem zboru, na shodi in v časopisih. Bili so časi, ko je kazalo, da pridemo že skoro do srednjih šol z domačim učnim jezikom; pa je prišlo kaj vmes, da ni bilo zopet nič, in s slovenske v prvi vrsti poklicane strani se je dosledno zamenjalo to vprašanje; dr. Gregorčič ni

bil mož, da bi bil ob ugodnih prilikah stopil v stik z Lahi ter bi bili prišli po hkratnem nastopu za naše srednje šole tudi v resnici do njih. Na laški strani so bili včasih tako, da naj se reši hitro srednješolsko vprašanje; seveda za Lahe in Slovence nikoli, včasih pa niso Slovencev nič pravosilni in čakali so »boljših časov«, ko bi vstali za zase. Ko sta bila državna poslancata Verzeznassi in Antonelli, je bilo že blizu tam, da pride do otvoritve laških in slovenskih paralel. S slovenske strani se veliki šolski mož ni zganil.... Tako so se vlekli reči naprej.

Prišel je med Lahe nov političen tok. Laški liberalci so začeli gibati za..... zasebno realno gimnazijo, oziroma: hoteli so si po svoje osnovati tako gimnazijo, potem pa naj bi jo država prevzela v svojo režijo. Laška ljudska stranka je bila proti zasebni gimnaziji. Ta stranka ima dva državna poslancata.

Za laškimi liberalci je prišel na dan z zasebno gimnazijo za Slovence dr. Gregorčič, pa še le takrat, ko je slutil, da se utegne srednješolsko vprašanje v Gorici vendarle na kak način rešiti pa bi torej ne bilo napačno ob tej priliki si nabrati nekaj »zaslug«.

V varnem krogu je sprožil svojo misel in njegovi zvesti glasniki so mu trobili v svet slavo že naprej!... Klerikalci so poprej tudi vedno zahtevali slov. srednje šole v Gorici. Še ni tako dolgo, ko je bila ob neki priliki »Gorica« naznanila z debelimi črkami, da so vrli poslanci S. L. S. na Dunaju že storili vse potrebne korake ter da se s prihodnjim letom otvorijo paralelke v Gorici. Pa ni bilo nič. Farbarija!

Laški liberalci so lani pritiskali na vlado, da jim mora dovoliti zasebno gimnazijo. Živo je postalo srednješolsko vprašanje.

Za zasebno gimnazijo na laški strani so bili laški liberalci; klerikalci so bili proti. Na slovenski strani so bili za zasebno gimnazijo Gregorčičevci, proti naprednjaki; pa tudi lep del klerikalcev se je izrekel očito proti Gregorčičevemu eksperimentu.

Enotnosti nikjer glede zasebne gimnazije — — — — — pač pa se je z jedne in druge strani zahtevalo, da naj vlada zasebni gimnaziji čez kratek čas vzame v svojo režijo. Torej vlada naj vzdržuje laško in slovensko gimnazijo.

Lahi so imeli poseben namen: priti tako do zavoda, urejenega prav po njihovi volji. Ali vlada je duhala, kaj hočejo, pa jej je ta duh tako malo dopadel, da je odvrnila Lahom, da jim ne dovoli zasebne gimnazije.

Tako se utrjuje in straži meja v naši deželi, kakor da bi imela jutri izbruhniti vojna z Italijo. In v takih časih naj bi vlada dovolila v Gorici srednje šolo za vzgojo irredentovcev?! Saj ni na glavo padla.

Ko jim je odklonila zasebno gimnazijo, je v tem pogledu, kažoč na predloženo učno osobje, dosti jasno govorila.

Niti misliti ni bilo na ustanovitev laške zasebne gimnazije, torej tudi na ustanovitev slovenske.

Zato pa tudi ni bilo potreba begati ljudi z zasebno gimnazijo, ali begati jih je v namen, da se okiti z novimi »zaslugami«. Nič drugega! Saj niso imeli nič pripravljeno. Samo o požrtvovalnosti nekaterih gg. profesorjev so govorili; le per obem se je bilo odzvako vabilu za malo prispevanje. Pa ljudi povdarjali niso nič posebno več zasebne gimnazije — — — — — ker je pač vedel on, v kak namen je sprožena misel o zasebni gimnaziji.

Prišla je seja deželnega šolskega sveta lani meseca julija. V tej seji je stavil dr. Gregorčič resolucijo, da naj vlada če le mogoče že s prihodnjim šolskim letom (1910/11) ustanovi v Gorici državne slovenske in laške srednje šole. Vladni poročevalec je podpiral ta predlog, ki je bil s...jet soglasno. — Po tem se je lahko sodilo, kaj se zgodi.

Zgodilo se je to, kar smo že zdavnaj zahtevali: vlada je otvorila paralelke, ki vedejo do slovenske in laške gimnazije v Gorici.

Cisto nič ni bilo treba priti Gregorčiču na dan z zasebno slovensko gimnazijo. Da tega ni bilo treba, je pokazal prav sam v oni seji deželnega šolskega sveta, ko se je pametno zavzel za to, da naj vlada s prihodnjim šolskim letom otvori v Gorici slovenske in laške paralelke. Razumni ljudje so bili pač že takrat na jasnem, da je glavna želja priti do državnih srednjih šol z domačima učnima jezikoma. Od slovenske strani pa ni bilo nobene potrebe tu vmes strašiti z zasebno gimnazijo, ampak ostati dosledno pri stari zahtevi.

Gregorčič je tudi res ostal v deželnem šolskem svetu pri stari zahtevi — ali za svojo glorio je potreboval še — — — — — zasebne gimnazije!

Vlada je imela pred seboj jasno sliko: laške irredentovce, katerim ne more dati v roke srednješolskega zavoda; laško ljudsko stranko, ki je proti zasebni gimnaziji; slovenske klerikalce z zasebno gimnazijo na papirju; slovensko napredno stranko, ki je vstrajala pri starih zahtevah posebno s krepkimi resolucijami s shodov v Trgovskem Domu; imela je pred seboj stare sklepe o zahtevi paralel in nov soglasen sklep deželnega šolskega sveta — torej je v glavnem kazalo vse le na paralelke. In prišlo so. Zgodilo se je, kar smo že tolikrat zahtevali in kar je zahteval tudi Gregorčič v deželnem šolskem svetu.

Torej naj klerikalci že vendar enkrat nehajo slepariti po »Gorici« s tisto zasebno gimnazijo, s katero se je hotel le našopiriti dr. Gregorčič pa mu ni »ratalo«.

Ljudsko štetje.

Velike Zablj

štejejo prebivalstva 444, hiš 91. Leta 1900. je bilo prebivalstva 488.

Libušnje.

Kamno, preb. 403, hiš 83;
Smast, preb. 265, hiš 47;
Vrsno, preb. 291, hiš 48;
Ladra, preb. 215, hiš 40;
Krn, preb. 193, hiš 23;
Libušnje, preb. 103, hiš 17;
Selce, preb. 65, hiš 10.

Vseh prebivalcev v občini Libušnje je 1535, hiš 268.

Bilje.

Pod županstvo Bilje spadata davčni občini Bilje in Orehovlje.

Bilje šteje hiš 232, prebivalcev 937 doma, z doma jih je 250, največ v Egiptu. Orehovlje šteje hiš 85, prebivalcev 417 doma, z doma jih je 15.

V bližinskem županstvu je 41 konj, 9 kobil, 2 osla, 80 krav, 38 volov, telet do 3 let 46, ovac 9, koz 8, prešičev 316, perutnine 2100.

Opekarne: Združene opekarne, grofa Coroninija opekarna ter opekarna Scanciani-mirenski župnik Rojec.

Izmed 232 hiš jih odpade 44, ker so spremenjena v druga gospodarska poslopja.

Miren.

V županstvo Miren spadata davčni občini Miren in Rupa.

Miren ima prebivalstva 1500, hiš 300.

Rupa ima prebivalstva 239, hiš 48.

V Mirnu je razvita čevljarska obrt. V Rupi je velika tovarna kož s parno silo, last g. Jakla Andreja, edno največjih slov. podjetij na jugu. V Mirnu je nova tovarna kož bratov Faganelli. V obeh lastni telefon.

(Dalje v prilogi).

Moll-ov Seidlitz-prašek

je za na želodcu trpeče neprekosljivo sredstvo katero ima prednost pred vsemi drugimi dražljivimi čistilnimi, kroglicami in grenčicami.

Cena orig. škatlje K 2.—

Penarejanje se sodnijsko zasleduje.

Moll-ov Franc. zganje in soli

za ribanje života. — Bolezine olajšuje in okrepuje staroznano sredstvo proti trganju in prehlajenju vsake vrste.

Orig. steklenica K 2.—

Na prodaj po vseh lekarnah in mirodlinicah. Glavna lekarna

A. MOLL, c. in. hr. dverni založnik, Dunaj.

Tuchlauben 9.

Zaloga v Gorici v lekarni: A. Giracoli.

njegovi poslušalci norčujejo iz njega. Galtier se je še posebno veselil, ko je videl, da je njegova trditvev, nazadnjaki so duševno manj vredni, potrjena na Monestrelu.

»Seveda«, nadaljuje Monestrel, »gospa pl. Slepčeva, ki je plemenitega stanu, ne more občeovati z vsakomur, mora biti torej pri izbiranju previdna. Dokazala je pa takoj dobro vzgojo in takt, ker je vprašala najprej župnika, koga smatra on vrednega, da se z njim občeuje. Seveda je prišla k nam...«

»Toda gotovo!« reče Crillon.

»Gospod davkar je bil v fraku in z belo ovratnico. Prvič je sedaj, da dela kdo v tem kraju v tako svečani obliki obiske, to pa dokazuje, da spada ta novi uradnik v višje kroge.«

»Da, da, to dokazuje jasno«, pravi Galtier.

»Ali ste opazili, da nosi odlikovanje?«

Ne, nihče ni opazil tega.«

»Saj to ni čudno«, nadaljuje Monestrel, »trak, ki ga nosi v gumbici, je črn, ali mojemu pogledu ni ušel.«

»Kaj, črn reč?« vzklikne Allard.

»Ta je gotovo od kake pogrebne družbe«, meni Crillon.

»O ne«, nadaljuje Monestrel resno. »Dovolil sem si ga vprašati. Gospod pl. Slepč, sem rekel, ali vas smem vprašati, kak red nosite?«

»In kaj je odgovoril?«

»Rekel je: Gospod Monestrel, lahko vam dam zaželen odgovor. Jaz sem odlikovan z redom svetega groba in sem imel čast to veliko odlikovanje prejeti iz rok našega svetega očeta.«

»Torej papežev redovni vitez!« vzklikne Galtier.

»Res drugega nam ni manjkalo.«

»Ko je povedal, da je bil odlikovan od papeža, nisva mogla jaz in moja žena niti ziniti, tako globok je bil vits njegovih besed na naju, toda moja hči, ta nepridiprav, ta

pa je rekla na predrzen način: »Škoda, da je ta reč tako temna, saj se je še ne vidi.« Jaz sem seveda ugovarjal, rekel sem ravno nasprotno, da takoj v oči zbode. Gospa pl. Slepčeva, ki je, kakor sem že rekel, bila tudi pri nas, je imela...«

»Mogoče tudi kako papeževu odlikovanje?«

»To ne, ampak lepo, dragoceno svilen obleko, s pravimi čipkami, imela je tudi prave briljante v uhanih in prstanih. Ona je res lepa ženska, sicer nekoliko močna, ali vendar jako lepe postave, ima krasne lase in čudovito lepo kožo, moja žena meni, imeti mora posebno diseko toaletno vođo, ki dela kožo tako baržumasto mehko in belo. Priznati moram, takih ljudi še ni bilo v Royboni.«

»Bili ste pa vendar ravno tako zavzeti za gospo zemljeknjižnega vodje, ko je prišla, gospod Monestrel.«

»Ta, prosim vas, je delala svoje prve obiske v preprosti volneni obleki.«

Da, to je res vzrok, da se jo cenil nižje!«

»Kaj ne?« pravi Monestrel. »Potem je pa tudi le majhna, neznamna oseba, nima tako veličastne hoje kakor gospa pl. Slepčeva, ona caplja tako rekoč, pri tem je pa zelo suha in bolehnata, vedno toži radi kake bolečine; prepričan sem, gospa pl. Slepčeva ne toži nikdar.«

»Res ni videti bojazljiva«, se oglasi eden gospodov, »če bi bila kantinerka, ne ustrašila bi se tudi najbolj porašenega stražmeštra.«

»O, kako morate le kaj takega reči, ko gre za tako odlično damo«, se vzhici Monestrel.

»Kako pa veste, da je tako odlična dama?«

»Ali prosim vas, to se ji vendar takoj vidi, da je iz boljše hiše. Vi imate pojma, kako je ljubeznjiva; pravila nam je, da je njena oprava na potu in kakor hitro bo enkrat vse opravljeno, nas povabi.«

»O, kako zavidanja vreden človek ste vi...!«

Monestrel dvigne glavo še više in zapusti ponosno klub. Pred svojo hišo se je vsedel na klop in pripovedoval mimoidočim isto povest. Kmalu se je zbral okoli njega cel krog. Najbolj je zanimalo ljudi, da pride oprava, kajti po tej so hoteli spoznati, če so Slepčevi res tako bogati, kakor je pripovedoval Monestrel.

Materi so naročile svojim otrokom, naj pazijo, kdaj pridejo vozovi in koliko jih bo.

Prihodnjega dne je vladalo veliko razburjenje. Otroci so vpili: »Oprava je tu, oprava je tu!«

Bili so trije vozovi. Ljudje so se čudili, ker je Monestrel rekel, Slepčevi so premožnejši, kakor pa vodja zemljiške knjige, ta pa je imel štiri polne voze.

»Mogoče so vozovi večji«, so menili nekateri.

Otroci in pa tudi nekaj starih postopačev so imenovali vsak predmet glasno, katerega so videli, da bi se ga tem laže zaponnili in pripovedovali drugje.

Najprej so razložili mahagonijevo opravo. To je imponovalo ljudem zelo. Potem je prišla na vrsto oprava, ki pa je bila popolnoma zavita v platno, tako da se ni videlo, kaj se skriva pod tem. K sreči je prišla gospa pl. Slepčeva sama in da bi videla, če se ni kaj pokvarilo, potegnila je platno z divana. Ne, kaj tako lepega se v Royboni ni še nikdar videlo. Les je bil ves pozlačen, prevlaka pa je bila svetlo modro svilmata z vpletanimi rumenimi cvetivami! Ljudje so kar strmeli nad to krasoto.

Monestrel, ki je bil med gledalci, je pripovedoval, da je salonska oprava modra z zlatimi lilijami. V spalni sobi pa, da je žrcalo od tal do stropa.

Ves teden so hodili radovedneži mimo davkarjeve hiše in kukali skozi okna v sobo, da bi videli vsaj nekaj vse te krasote.

Toda okna v pritličju so ostala zagrnjena, tako da se ni moglo ničesar videti.

Kaj

Pod zupanstvo Kal spadajo tri davčne občine: Kal, Levpa, Lom.
V Kalu je prebivalstva 1244.
V Levpi je prebivalstva 997.
Na Lomu je prebivalstva 467.
Torej skupno 2708.

je okoli 300 Slovencev, med temi kakih 100 manj zavednih ali indiferentnih. (Slov. kaznenci seveda tu niso šteti.)

DOPISE.

Iz bouškega okraja.

Iz Bovca. — Ubil se je 9. t. m. zvečer na Maljniku za Kalom, Andrej Klavara po domače Fetli, ko je gonil drya. Šel je zvečer še domov, zdrsnilo se mu je in tako nesrečno je padel med drva, da je bil na mestu mrtev.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Iz Solkana. — (Veselica C. M. podružnice). Veselica C. M. podružnice v Solkanu dne 5. febr. je pokazala, da imamo v g. Alb. Stritarju spretnega in marljivega prireditelja primernih ljudskih veselice in izkušnega pevovodjo. G. Stritar je nastopil pri veselici z možkim, ženskim in mešanim zborom z dobro izbranimi in naučenimi pesmimi, ki so se pele v popolno zadovoljnost navzočega občinstva. Izbral je bil za naše primitivne razmere glede dvočlane in odra hvaležno šaloigro »Mutast muzikant« ter njene vloge dobro razdelil in naučil.

Nekaj novega za naš oder je bil govor g. Boltarja, ki je z živimi besedami naslikal blagodejno delovanje družbe sv. C. in M. in nas vabil k vsestranskemu delu v prosepah prekristne družbe. Toliko njegov govor kakor vloga v šaloigri »Mutast muzikant« sta pokazala, da bi g. Boltar lahko častno nastopal tudi na mestnem odru. — Člana Lojzka Čubejeva in g.č. Boškinova ste pokazali lep talent in priključljivo spretnost za gledališne igre in petje, pa tudi vstrajnost in pogum, da ste v muzih zimskih večerih vadili igro in prihajali redno k pevskim vajam. Vsa čast tudi soigralcema in drugim pevkam in pevcem, da so marljivo vstrajali, hvalevredno nastopali pri veselici in podružnični pripomogli nekaj korakov naprej, obenem pa pokazali svoje lepe zmožnosti. Hvaležno se spominjamo tudi g.č. Marjetice Koršičeve in njenega tovariša g. Mercine, ki sta v krutem mrazu pri vltodu blizu odprtih vrat na prosto junaško vstrajala več ur pri blagajnici.

Ob enem tiče odlično priznanje upokojenemu učitelju g. Jos. Srebrniču, ki sicer takrat ni sodeloval radi opravil z ljudskim štetjem, a je nam prejšnja leta

izvečal krepak možki zbor, ki se ponša z izšolanimi in čistimi glasovi in je pripomogel, da se med nami ne slišijo srove popevke kakor marsikje drugod. Udeležba pri veselici je bila srednja, dohodki zadovoljivni. Račun se položi v odborovi seji in v glavni skupščini 19. t. m.

Srčna hvala g. Josipu Mercini za brezplačno napravo odra in g. Iv. Komelu za prireditev dvorane in sedežev ter vsem drugim, ki so na katerikoli način pripomogli, da se je veselica izvršila častno in z zadovoljivnim čistim dobičkom.

Podružnični predsednik.

Za družbo sv. Cirila in Metoda je nabral g. Jos. Mladovan iz Trsta v gostilni pri Spacapanu v Ozeljanu K 4.

Družba sv. Cirila in Metoda priporoča Slovincem rabo družbenega blaga, ki se prodaja pri raznih trgovcih v njen prid. Kdor rabi družbeno blago, vročuje naši družbi znatnih svot brez vsake gmotne škode. Slovenci in Slovenke! kupujte družbeno blago!

Akad. podružnica sv. C. in M. v Gradcu. — Konstitucija odbora v seji dne 6. t. m.: prvomestnik: g. cand. iur. Ogorvec Martin, prvomestnika nam.: g. cand. chem. Frankovič Vlad., tajnik: g. stud. iur. Jakša Aleks., blagajnik: g. cand. med. Vrečko Vlad., odborova namestnika gg. stud. iur. Horvat Anton in Bučar Julij.

Ciril-Metodov nabiralnik pri g. Križniču v Plavcih je poslal družbi v Ljubljano 10 K 13 v. Neimenovani dodal temu znesku 1 K — torej 11 K 13.

Domače vesti.

Goriški učiteljski čeniki se tem potom iskreno zahvaljujemo slavnemu občinstvu iz mesta in okolice za obilno udeležbo na glasbeno-zabavnem večeru, ki se je vršil dne 4. februarja v »Trgovskem Domu«. Posebej se zahvaljujemo »Trgovsko-obrtni zadruzi«, ki nam je radovoljno in po jako znižani ceni prepustila veliko dvorano v »Trg. Domu«. Zahvaliti se moramo tudi »Goriški slov. mladini«, ki nam je pustila okraшено dvorano; potem gospodičnam kandidatnjam za njihovo požrtvovalnost pri raznašanju šopkov, razglednic in »sihe robe«, in sploh vsem, ki so pripomogli, da je večer tako lepo vspel.

Zlasti izrekamo iskreno zahvalo vsem cenjenim preplačevalcem vstopnine. Preplačali so: g. ravnatelj V. Bežek 6 K, g. prof. Koštal 4 K, g. šolski svetnik Šantel 4 K, g. prof. Zupančič 4 K, g. Breščak, trgovec 4 K, g. dr. Eržen 4 K, g. prof. Sokolj 3 K, g. dr. Puc 3 K, g. Šuligoj, urar 3 K, g. prof. Schaup 2 K, g. nadzornik Firžgar 2 K, g. Ivančič, trgovec 2 K, g. prof. Lavrenčič 1 K, g. prof. Vazzaz 1 K, g. Vošnjak 1 K, g. Šubic 1 K, g. učitelj Vovk 1 K, g. Podgornik 1

K, g. Pečenko 1 K, g. Škrabar 1 K, Neimenovani preplačali 7 K.

Namesto vstopnine so poslali: g. dr. Dereani 10 K, gospa Gabrščekova 10 K, g. Medved, trgovec 10 K, g. Novak, brivec 3 K, g. Mjohl, 2 K, g. Furlani, učitelj 2 K, g. Leban 2 K.

Darovi za »Dijaško kuhinjo. — Cisti prebitek koncerta učiteljskih čenikov dne 4. februarja 1911. je znašal K 152.82. Poleg tega so vplačali za vstopnino nekateri, ki se niso mogli osebno udeležiti koncerta, skupaj 130 K. V ta namen so plačali šolski svetnik Ant. Fras, prof. F. Seidl in dr. Bertl Pikel po 10 K; Jos. Golevšček, dr. Henrik Tuma in dr. Al. Franko po 20 K; dr. I. Sket 6 K; Matija Fabjan, sodni svetnik v Kanalu, Lud. Premrov, inspektor juž. železnice v p. in Hrabroslav Vodopivec, učitelj v Gojačah po 5 K; Fran. Blažon, višji revident juž. želez. v p. 4 K; ravnatelj dr. Tomišek 3 K; dr. Mirko Triller, dr. Jos. Levpušček, dr. Janko Pikuš, prof. Martin Matičič, šolski svetnik Fran. Plohl in prof. ... po 2 K. — Nadzorstvo »Dijaške kuhinje« se tem potom najiskreneje zahvaljuje gg. prirediteljem tega koncerta in številnim darovalcem.

M. Petrovič, gostilničar v Gorici je daroval 10 K, Pet. Brumat iz Št. Petra 4.90 K, A. Urbančič, mesar v Gorici 1.35 K, Neimenovana gospa št. 1. za februar 2 K in M. Plesničar 2 K. Na račun mesečnine je prišlo 98.80 K. — X. iz Solkana daruje 10 K.

Smrtna kosa. — Pri Sv. Luciji ob Soči je umrl včeraj zjutraj po dolgem belehanju gospod Feodor Kovačič iz znane rodbine Kovačičeve. Dosegel je starost 33 let. Preostalom naše sožalje. Pogreb bo jutri zjutraj ob 8^{1/2}.

Danes dop. je umrl v Biljah mladenič Josip Fornazarič, star 18 let. Pogreb bo jutri ob 4. Naše sožalje žalujočim!

Zimski šport. — Uradno poročilo, dne 11. februarja.

Bled.
Temperatura: —8° Celz.
Vreme: jasno-trajno.
Drsališče: prav dobro.
Sankališče: vporabno.
S sanmi: neporabno.
S skiji: v višjih legah, na senčnatih krajih.

Jutri, dne 12. t. m. vozita športna vlak.

Bohinj.
Jutri, dne 12. februarja 1911: 1. tekmovalno sankanje.

Na sankanje v Bohinju jutri pridejo tudi Hrvatje iz Zagreba. Tako naznanja danes v Gorico došla brzojavka.

Sveti oče zapodil ljubljanskega škofa. — Ljubljanski škof Jeglič je bil šel v Rim, da izposluje pri papežu dovoljenje, da bi smeli duhovniki po Slovenskem še nadalje voditi denarne zavode, biti načelniki, blagajniki, odborniki itd. Ali

ljubljski škof ni nič opravil pri papežu, kateri vztraja pri svojem dekretu, da smejo duhovniki sicer pomagati pri snovanju posojilnic, zadrug itd., priporočati jih, ali voditi jih ne smejo, v odboru ne smejo biti. Jeglič se je vrnil iz Rima že v ponedeljek; povedali smo mi to že v torek, »Slovenec« pa je naznanil še le včeraj, da se je vrnil škof ljubljanski iz Rima. »Slovenec« pravi, da je govoril škof s svetim očetom, ki mu je rekel glede na klerikalne denarstvene organizacije na Slovenskem, da smejo duhovniki vsa potrebna društva ustanavljati, podpirati in pomagati jim, ali vzgojiti in izvečbati je treba lajike, da prevzamejo mesta tajnikov, blagajnikov itd. — Preirigani »Slovenec« je še le včeraj to povedal. Iz njegove novice se vidi je to, da škof ni nič opravil pri papežu, ampak da ga je zapodil ter ukazal, da se mora izvršiti papežev ukaz z dne 18. nov. 1910. tudi na Slovenskem. Casa za odstop od vodstva denarstvenih zavodov imajo duhovniki še do praznika sv. Jožefa. Če bi bil škof Jeglič dobil od papeža dovoljenje za vodstvo denarstvenih zavodov po duhovnikih, bi bil »Slovenec« naznanil to takoj na prvem mestu z debelimi črkami. Tako pa je bil škof že 4 dni v Ljubljani, ko je »Slovenec« še le naznanil, kaj je opravil.

Tudi se ni nič čuditi, če ostaja papež pri svojem ukazu. Če bi napravil izjemo za tega ali onega, potem bi bilo bolje, da kar prekličje svoj dekret.

V Vatikanu pa se tudi še ni polegla jeza radi imenovanja Karolina za tržaškega škofa, pa jih je prišel sekirat še drugi slovenski škof, nerodni Jeglič. Kaj pa je bilo pričakovati drugega od prijatelja ranjkega Campitellija če ne to, da je zapodil slovenskega škofa! Kisle obraze delajo po škofijah v Ljubljani in Gorici.

Deželna norišnica in slovensčina. — Kako je notranja uredba vsa laška, kažejo tiskovine. Na primer: Inventario degli effetti di biancheria — — — Distinta degli effetti (Sezione Donne) — — — Registro dei lavori — — — Elenço degli oggetti — — — Comparto Sezione Uomini — — — Laboratorio di — — — itd. Torej vse laško. Ali je za notranjo rabo tudi kaj slovenskih tiskovin. Najbrže niti jedne. Saj je povedalo laško glasilo Pajer-Oregorčičeve zveze, da je laščina uradni jezik goriško-gradišćanske dežele.

Deželna norišnica. — Po slovesni otvoritvi deželne norišnice, ki je določena na 15. t. m. si bode mogel vsakdo ogledati zavod skozi 4 dni. Kdor namerava posetiti zavod, boše torej imel prost vstop v vse paviljone dne 16., 17., 18., in 19. t. m. od 9—12. pred. in od 3—5. pop., v kar se mora zgledati pri zavodovem ravnateljstvu. Pri ogledovanju zavoda se mora lepo vesti in strogo držati navodil, ki jih boše dajalo občinstvu vodstveno in nadzirno zavodovo osebje. Pod 14 let osebe smejo priti le v spremstvu starišev ali drugih odraslih oseb.

Gospod pl. Slepč je bil namreč svoj lastni tapetnik in ni hotel, da bi ga kdo videl, kako je stal na lestvi in prelepljal steno v sprejemni sobi z modro in lilijami okrašeno tapeto, katero je kupil v Lionu. Obehal je tudi podobno sam, na sredo stene je obesil precej dobro posrečeno podobo svoje žene, na desni in levi strani pa ste bili podobni grofa Chamborda in papeža Pija IX. Tudi zavese je obesil sam, naznanje pa je še razprostil preprogo, ki je pokrivala celo sobo.

Ko je bilo to končano, poiskala si je gospa kuharico, lišno pa je dobila iz Lyona.

Da bi imel kdo dve dekli, to se v Royboni še ni pripetilo. In celo hišno! To je morala biti res premožna hiša. Hišna pa je povedala pri peku, da češe milostljivo; kaj takega še ljudje niso slišali!

Sarmentja in občudovanja ni bilo konec. Nad vse to pa je bil obed, ki so ga priredili Slepčevi tri tedne po prihodu.

Mosestrel, ki je bil v celem okraju znan sladkosnednež, je rekel, da še ni nikdar jedel tako dobro.

Gospod in gospa pl. Slepč sta vedela, koliko dajo ljudje na deželi na jed in da je za njiju od prvega obeda mnogo odvisno. Vse nazadnjaške rodbine in uradniki — ki so tudi zraven spadali, so bili povabljeni, župnik in kaplan v prvi vrsti.

Gospa je sprejela goste z velikim sijajem, oblečena je bila v črno, baržunasto, izrezano obleko, za Roybonenčane nekaj nepričakovanega, vsi so bili kakor očarani; kaplan ni mogel obrniti pogleda od nje.

Druge dame so bile popolnoma zapostavljene s svojimi oblekami, celo Emma svitlordeca svilena obleka je otemnela. Hišna je povedala pri kramarju, da stane svileno-baržunasta obleka najmanj tisoč frankov, brez čipk. »Tisoč frankov za eno samo obleko«, so strmele ženske, »no, morajo biti ljudje bogati!«

Ne, Slepčevi niso bili preveč bogati, toda znala sta se izvrstno vsaj na videz tako delati in porabiti vsako priložnost. O svoji preteklosti pa sta znala previdno molčati, saj je bilo v njuno korist, da se ni nič vedelo.

Gospod pl. Slepč je bil trgovec v Rouanu. Njegova trgovina je bila za pravzaprav last dominikancev v Lyonu. Nakrat pa je prišel na kant in se odtegnil s stotisoč franki v zasebno življenje. Ravno tisti čas se je oženil in onih stotisoč frankov je stalo v ženitni ponudbi za doto žene, dasi so bili njeni stariši v cellem kraju znani, da nimajo nič.

Dominikanci so bili seveda razsrjeni in so imenovali Slepčiča sleparja in goljufa ter so mu grozili s tožbo.

On pa jim je odgovoril popolnoma mirno, da store veliko pametneje, da mu preskrbe službo v finančnem uradu, boše vsaj verjetno, da bi mogel svoj dolg polagoma povrniti.

In v resnici, dominikanci so mu preskrbeli službo davkarja, on pa je bil dovolj previden, da je izrabil vsako priložnost. Res, da se je tresel za svoje mesto pri vsaki spremembi na sedežu finančnega ministra in se je bal dobiti od kakega svobodomiselnega ministerstva slovo, toda imel je pa tudi toliko političkega vpogleda, da je lahko razsodil, katere stranka je najmočnejša v deželi in kateri je vsaj dogledno gotova bodočnost.

»Le zapomni si«, je rekel svoji ženi, »republika se ne bo dolgo držala. Kako naj bi se ljudje, ki nimajo drugih misli, kakor njih prostost in ki ne zmorejo tvoriti stranke, ko so komaj prišli do vlade, vstavljali trajno neprestanemu delovanju organizacije, ki se zaveda svoje naloge, kakor je rimska cerkev, ki ima toliko moč, da lahko zahteva od vsakega svojih pristašev slepo zaupanje. Francija je katoliška dežela, celo republikanci so krščeni, — s tem morajo računati.«

In bila sta navdušena agitatorja reakcije. Podoba

papeža, grofa Chamborda in zlate lilije so bile njih orodje.

Roybonenčanje niso bili niti trenutka v dvomu o njih političnem naziranju.

VII.

Vaška politika.

Reakcija je že davno uvidela, da so višji uradniki udani, samo da tega javno ne smejo pokazati, zato se je spravila na nižje in je tu rila takorekoč pod zemljo.

Medtem, ko se je mislilo v Parizu in po drugih večjih mestih, da so monarhisti vseh vrst popolnoma zatrti, so se morala mala mesta in dežela še vedno bojevati.

V velikem mestu se vzbudi vpliv, katerega ima duhovnik na svoje ovčice lahko, na deželi v vaseh pa se čuti ta vpliv v vsaki družini.

Roybonenčanje, ki so bili še zmage pijani nad klerikalizmom, niso pustili, da bi se ohladilo navdušenje za republiko in bojevitost.

Zmage pri volitvah leta 1876, so stale mnogo truda. Vez, katera je držala republikance združene, se je morala še bolj stesniti in treba je bilo le slepo zaupati nasvetom velikega patrijota Gambetta, katerega so zvali v vsem departementu Isere le »kompas«.

Gambetta je reki: »Treba je postaviti namesto politike iluzij, politiko rezultatov«, in republikanci so se prijelj tega načela, pustili so vsa osebna vprašanja, in teh je na deželi jako mnogo, ter se prijelj resnega dela.

Gambetta je bil moč, moister, katerega vzgled je vsakdo posnemal. In Gambetta je delal, bil je povsod; v Aiksu, v Lillu, v Avignonu, v Bords, Parizu, Lyonu, povsod je oznanjeval njegov močeni glas, kaj se mu zdi primerneje in koristneje, da bi pripomoglo k zmagi republikancev.

(Daje prih.)

Goriško učiteljsko društvo bo imelo svoj letni občni zbor dne 2. marca t. l. v Goricah v »Trgovskem domu« ob 10. uri dopoldne. Dnevni red: 1. Pozdrav predsednika. 2. Zapisnik zadnjega zborovanja. 3. Poročilo a) tajnikovo, b) blagajnikovo. 4. »O nekaterih točkah našega pravočasnja«, predava gosp. ravnatelj Viktor Bežek. 5. Volitev novega odbora. 6. Raznosterosti. K obilni udeležbi vabi odbor.

Bohinjsko jezero zamrznilo. Lepa in suha zima v Bohinju je prinesla drsaten letos novo veselje in je dana prička, da drsajo po romantičnem Bohinjskem jezeru, ki je pokrit z gladkim ledom. Posebno je ugodno to nedeljo, ko se bo vršila dirka na sankalšču in se podajo drsači po kosih na jezero. Vremenska poročila iz Bohinja so jako ugodna in je pričakovati, da obiščejo prijatelji zimskega sporta; drsači, smučarji in sankarji to nedeljo Bohinj polnoštevilno.

Poštna nabiralnica v Ravnci je bila prej na česti pri Erjavcu, torej v sredi ter je služila dobro na vse strani. Duhovnik Spitzer se je največ trudil, da je prišla v vas, kjer pa ne odgovarja povsem svojemu namenu. Nekateri, ki so dobivali prej redno pisma in liste, dobivajo sedaj vse prepozno. Celo vabila na sodnijo so bili dobili prekasno. Napravili so prošnjo na ravnateljstvo v Trstu pa še ni rešena. Opravičena želja je ta, da naj bo nabiralnica na prejšnjem mestu, kjer je služila dobro na vse strani!

Kdo je kriv? — »Gorica« se je vzrepenčila in naježila, ker smo se spomnili v članku o deželni norišnici tudi odbornikov dr. Stepančiča in Berbuča, češ, kako nesramno je od »Soče«, da se je »zagnala« v vrla oba deželna odbornika, ki vendar nista nič kriva na tem, če je zunanja in notranja uredba v deželni norišnici laška. Res, kaka nesramnost! Doi ž njim, kdor se drzne kaj reči uzo-nima slovenskima boriteljema v deželnem odboru! Nedolžna sta kot velikonočno jagnje in zveličan ne bo tisti, ki tega ne verjame. Kriv je — Pepe iz Prvačine!

Novi odloki papeža. — Kakor poročajo »Münchener Neueste Nachrichten«, bo izdal papež v kratkem nove odloke. Pri vseh uredništvih klerikalnih listov bodo duhovniški svetovalci, ki bodo nadzorovali urejevanje in zabranjevali pristop modernim idejam v liste. Prepoved vodstva in sodelovanja duhovnikov pri gospodarskih podjetjih, se ima strogo izvršiti tudi pri Raffeisnovkah in zadru-gah. Duhovniki ne bodo smeli nositi druge obleke kakor sntano in cingulum. V restavracije in v gledališče bodo smeli iti le s škofovim dovoljenjem. Saprilot, ta papež je pa strog!

V Lokovcu imajo sedaj klerikalno županstvo. Župan je oni Leban, ki je že županoval v nevoljo občinarjev. Nič z veseljem se ne spominjajo njegovega županovanja, ker je marsikdo in del sitnosti. — Napredni občinarji so napravili ulogo na deželni odbor, da se mora svota 1004 K 45 v vložiti v hranilnico. To je denar razdelitve občinskih zemljišč; dokler ne bo operat rešen, naj bo ta denar v hranilnici in ne v občinski blagajni.

Niti sence kakega Slovence ni v Gradišču ob Soči, tako je rekel slovti »Corriere«. Mai una! — Pod zaglavjem »Ljudsko štetje« navajamo, da je v občini Gradišče okoli 300 Slovencev. Radi tega bo »Corriere« penast od jeze; da se še bolj ujezi, mu povemo, da je tudi ime Gradišče (Gradišca) slovensko ter da prebivajo tam 7 od nekđaj tudi Slovenci. V preteklem stoletju se je imenoval eden izmed županov Prešeren. Ta menka ni bil potomec Romula in Rema! Neanche un' ombra — — —

»Slovenska Čitalnica« v Solkanu priredi pustni ples v nedeljo, dne 19. svečarja 1911 v dvorani gosp. Alojzija Mozetiča. Začetek točno ob 8. uri zv. Pri plesu igra vojaški koncert polkovne godbe grofa Becka št. 47. Med plesom šaljiva pošta in prosta zabava. Vstop je do-

voljen le članom in po njih vabljenim gostom. Vstopnina: za žlane 2 K, za nečlane 3 K. Dostojne maske dobrodošle! K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

O »nerednostih« pri volitvah v Velikih Zabijah klobotrajno farovski listi. Če so bile kake nerednosti pred volitvami, ob in po volitvah, naj ptegnejo iz kute patra Bonaventuro pa ga ošvrkajo, ker on je letal okoli ter delal nerednosti. E, tište »nerednosti« v svetih cajtengah pa so slab »trošt« za poražene klerikalce! Bog pomagaj!

»Novi čas« mora dobro poznati članke kat. izobraževalnih društev. V svoji peti številki z dne 3. februarja t. l. piše pod naslovom »Skioptična predavanja«: »Iz prakse še ta-le nauk. Skioptične slike se delajo v temni sobi. Dobro pazite, da ima ženski spol svojo stran, moški svojo. Nekje so se dogodile neljube stvari.« Lepo spričevalo je dalo glasilo »Slovenske krščanske socijalne zveze članom izobraževalnih orlovskih, Marijinih društev. Jifi je že mora zelo, zelo dobro poznati! Kako naj se pa napravi v Dornbergu? Nasvetovana razpredelba po spolih ne bo držala!

»Goriška slovenska mladina.« — Odbor društva »Goriška slov. mladina« se srčno zahvaljuje odličnemu občinstvu, ki je počastilo s svojim posetom lepo uspeši — Veliki ples — v Trgovskem domu. Posebno zahvalo izreka velerodni gospé pokroviteljici, ki je s svojo navzočnostjo krasila in odlikovala našo prireditve. — Dražestne gospice Damskega Ves: odseka so izvrševale svojo nalogo z onim ljubkim nastopom, ki ga imajo pač le naše goriške devojke, opomnimo naj, da je posebno pozornost vzbujala vzgledna gospica predsednica, njej veljaj za neumorno delovanje posebna zahvala; vsem gospicam, ki so se na katerikoli način potrudile za čim sijajnejši uspeh prireditve, posebno pa onima dvema neutrudljivima gospicama v cvetlič. paviljonu izrekamo najiskrenejšo zahvalo za obilen trud. — Dičnemu gospodu plesovodji naše popolno priznanje! Bil je pravi mojster v aranžiranju številnih figuriranih plesov, posebno pa nas je presenetil s krasno polonezo. Društvo je ponosno nanj in upa ohraniti si njegovo naklonjenost. — Odlikovana je bila naša prireditve tudi s prisotnostjo blag. gosp. dvornega svetnika grofa Attems-a, ki se je z vidno zadovoljnostjo mudil v dvorani. — Konečno še enkrat topla zahvala vsem, ki so kakorkoli izkazali svoje simpatije do »Gor. slov. mladine«. — Odbor.

Poljske miši delajo veliko škodo okoli Št. Petra ter dalje gori v mesto krog klavnice in tam okrog pa tudi ob Soči.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofletti-Kürner. V teh dveh lekarnah bo tudi ponovna služba v času od 12. do 19. t. m.

Listnica. — Nekaj. gg. dop. in poroč.: Prihodnjic!

Sokolski vestnik.

Iz Solkana. — (Ples Sokola.) Dne 5. t. m. se je vršil ples Solkanskega Sokola, ki je neobičajno prav lepo in dobro vspel. Udeležba je bila toliko, da je bilo treba plesalce razdeliti. Že dolgo ni bil ples tako dobro obiskan. Ob prijetnih zvokih c. in kr. godbe pešpolka št. 47 se je lepo rajalo do ranega jutra. Zabava je bila neprisljiljena in vršilo se je vse prav dostojno v čast Sokolu. Med odmorom so nam zapeli pevke in pevci lepe pesmice, za kar jim bodi hvala. Za tako lepo uspelo prvo prireditve v letošnjem letu moramo pa Sokolu kar najsrčneje čestitati! Na zdar!

Zveza narodnih društev.

Na občnem zboru kmetško-izobraževalnega društva v Štorjah so bili izvoljeni sledeči odborniki: predsednik: Ve-

koslav Bekar, učitelj, podpredsednik: Majcen Franc, Štorje št. 3, tajnik: Karol Šušar, Štorje 27, blagajnik: Ursič Jurij, Štorje 15, odborniki: Marc Franc, Štorje 45, Može Tomaž, Štorje 30, Žiberna Pavel, Štorje 52, pregledniki računov: Bevcič Ivan, Štorje 51, Žiberna Jožef, Majcni 4.

Godbeno-strelsko društvo v Lokah bo imelo dne 12. t. m. v Kronbergu pri g. Fr. Komelu svoj občni zbor.

Bralno društvo v Sv. Križu bo imelo 26. t. m. ples v Ferjančičevi dvorani.

»Kmetško - izobraževalno društvo« »Zarja« v Ložicah priredi 19. t. m. ob 3. uri popoldne veselico s plesom v prostorih Janeza Juga v Anhovem. Vspored se objavi pravočasno. Odbor.

Društvo »Svoboda« v Staremselu priredi dne 12. t. m. pri Robiču v prostorih Iv. Volariča plesno veselico. Začetek ob 4. popoldne.

Kmetško-izobraževalno društvo »Zarja« v Ložicah je imelo dne 2. t. m. svoj redni letni občni zbor, na katerem je bil izvoljen predsednikom Gabrielčič Avgust (Ložice), odbornikom: Alojzij Berdon (Ložice), Mavrič Miha (Anhovo), Perfeta Valentin (Ložice), Klavora Hénrik (Gorenjopolje), Gabrielčič Franc, Stanič Anton. Pregledovalca računov sta Gorjanc Andrej in Mavrič Lovre. Društvo uvideva svojo nalogo in deluje tudi prav pridno. Želimo društvu obilo uspeha!

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

»Gostilničarski vestnik«, strokovni list za povzdigo in napredek gostilničarstva je začel izhajati v Ljubljani, hotel Tivoli. Stane na leto K 6. V tem listu čitamo, da je sklenila bolgarska industrialna zbornica v Sofiji prirediti gostilničarsko šolo. Ker niso imeli na Bolgarskem nobene pripravne moči, katera naj bi vodila to šolo, se je industrialna banka obrnila na avstrijsko delavsko ministerstvo s prošnjo, naj ji za to mesto preskrbi strokovnjaka, ki je zmožen enega ali več slovanskih jezikov. Zato se je delavsko ministerstvo obrnilo z vprašanjem, ali bi bil voljan prevzeti to mesto, na predsedg. Ivana Kenda, kateri je kot vodja gostilničarskih tečajev na Kranjskem pri delavskem ministerstvu dobro zapisan. G. Kenda je odgovoril ministerstvu, da je pripravljen prevzeti to mesto. Zato je bil sredi januarja pozvan na Dunaj, da pred posebno izvrševalno komisijo položi potrebne izpite. V ta namen so prvotno določili osemdnevno dobo. Ker so pa Slovenci navadno jako nadarjeni, in med te gotovo lahko prištevalo našega g. Kenda, se je zgodilo, da je te izpite dokončal v treh in nê v osmih dneh. G. Kenda je odpotoval 22. januarja v Sofijo in ostane tam nekako do srede aprila.

V mestni klavnici v Gorici je bilo zaklane lani goveje živine 3925, konj 68, kozličev 81, jagnjet 130, prešičev 1421. Zaklano pripeljano v Gorico: goveje živine 3472, kozličev 240, jagnjeta 793, prešičev 239.

Politični pregled.

Poslanska zbornica. — V četrtek niso mogli skončati debate o krošnjarskem zakonu. Vlada se je bala, da ne dobi večine, ker je bila zbornica slabo obiskana. Poljski socijalni demokrat dr. Diamand je polemiziral proti poročevalcu Sturmju in je rekel, da je predloženi zakon le narotikum, s katerim hočejo krščanski socijalisti varati obrtnike. Vsi znaki kažejo, da se krščansko socijalna stranka bliža gospodarskemu bankerotu. Stranka je izgubila zaupanje ljudstva, ki je vendar izprevidelo, da je je stranka vedno le goljufala. Naj se ne govori o umazani konkurenci krošnjarjev, temveč raje o umazani konkurenci trgovskega ministra. Vsaj že to dejstvo dokazuje, da je zakon slab, ker mora trgovinski minister pri raznih strankah krošnjariti, da dobi po-

trebne glasove za zakon. Nato so govorili še poslanec Steiner, poslanec dr. Stojan in poslanec Einspinner, ki se je zavzemal za reformo krošnjarskega zakona.

V seji večeraj je repliciral naučni minister Stürgkh na interpelaciji Poljakov glede krakovskih vseučiliških nemirov, ter izjavil kot vladni organ, da vztraja vlada na tem stališču, da morajo dobiti dijaki, ki so kaj zakrivali prav občutne in ostre kazni, drugi pa, ki so nedolžni pa vsled tega ne smejo trpeti. Nato je prišel v razpravo v tretjem branju krošnjarski zakon, ki je bil tudi sprejet. **Seje državnega zbora se prekinajo do 7. marca**, med tem časom zasedajo delegacije v Budimpešti.

»Slovanska Enota« oživljena. — Kakor trdijo poročila z Dunaja, je prišlo do sporazuma med Čehi in Jugoslovani glede programa, ciljev in postopanja Slov. Enotz. V novem statu »Enote« so jasno začrtane vse določbe in obveznosti.

Predsedstvo je reprezentanca in izvrševalni organ »Slov. Jednote«. Predsedstvo ne more delati nikakih sklepov, obveznih za »Slov. Jednoto«, razen, ako je bila v kakem konkretnem slučaju po obveznih sklêpih parlamentarične komisije izrecno pooblaščena v to.

Parlamentarična komisija sestoji iz 21 členov; od katerih odpošljejo: 13 jednotni češki klub, 4 Slovenski klub, 3 Zveza južnih Slovanov, 1 rusko-narodni klub.

Parlamentarična komisija je sklepčena, če je navzoča absolutna večina členov. Sklepa se z jednostavno večino glasov. — Sklepi, ki so bili storjeni s tričetrtinsko večino, so brez družega obvezni za vse v »Slovanski Jednoti« zastopane klube. Izjemo je možno le na muno prošnjo katerega klubov dovoliti s tričetrtinsko večino.

»Slov. Enota« se je konstituirala. Predsednik je dr. Fiedler, podpredsednik dr. Šusteršič, Udržal. Ploj, Kramár, Hruban in Klofač. —

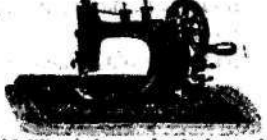
Razne vesti.

Akad.-tehn. društvo »Triglav« v Gradcu bo imelo svoj II. izredni občni zbor danes 11. II. 1911. ob 8 uri zvečer v društvenih prostorih z običajnim vsporedom.

Župani deželni stolnih mest so predložili ministerskemu predsedniku, ministru za notranje zadeve in finančnemu ministru peticijo, v kateri zahtevajo **sana-cijo občinskih financ** in ki se sklicuje na sklepe zborovanja žup.

Duhovnik - tolažnik meksikanskega cesarja Maksimilijana po imenu Valero je nagloma umrl v cerkvi v San Luis Potosi v Meksiki. Valero je bil oni duhovnik, ki je imel nalogo, tolažiti nesrečnega meksikanskega cesarja ono jutro, ko je bil ustreljen.

Beligrad šteje 90.500 prebivalcev; 12.229 več nego pred 10 leti. (Dalje na peti strani.)

Velika zaloga dvokoles od K 30 - 300; šivalnih strojev od K 30 - 250; gramofonov od K 15 - 1500; plošče od K 1 - 4; vsakovrstnih kmetijskih strojev, orkestrijonov i. t. d. — Mehanična delavnica pri

Batjel-u

Gorica
Stolna ulica 3-4.

Prodaja tudi na mesečne obroke. Novi slovenski ceniki in lepaki za gostilnice, kavarne i. t. d. se pošiljajo na zahtvo, poštinane prosti. Najnoveje acetilen svetilke za gostilničarje in društva od 8 K naprej.

Vaše zdravje

si ohranite! Oslabelost in bolečine izginejo. Vaše oči, živci, mišice, kite se okrepijo, spanec ozdravi. Vaše splošno zdravje se zopet utrdi, ako rabite Fellerjev fluid z znamko »Elza-fluid«. Dvanajsterica za poskušnjo 5 kron franko. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elza-trg št. 2/4 (Hrvatsko).

Gospodinjje, zahtevajte pri vseh trgovinah KOLINSKO CIKORIJU iz EDINE slovenske tovarne v Ljubljani.

38 letna detomorilka. — 38 letna dekla, Marija Bylek, je bila obsojena pred dunajsko poroto na tri leta težke ječe, ker je svojega zadnjega nezakonskega otroka zadavila in ga skrila v klet svojih gospodarjev. Pred tem otrokom je imela dekla še štiri nezakonske otroke, od katerih pa živi samo eden.

Svedski pesnik umrl. — V Upsali je v bolnišnici umrl pesnik Oustav Proding. Bil je lirik in pridobil si je slavo po vseh škandinavskih deželah. Pred kakimi 15 leti se je odtegnil svetu, živel kot asket, kar mu je pa omračilo um.

Poneverjenja župnika. — Okrožna sodnija v Dunajskem Novemestu je uvedla preiskavo proti župniku v Wopfingu Karlu Popperju. Ta je namreč poveril občinskega denarja v znesku 11.750 K.

Požar v Carskojem Selo. — Na železniški postaji Carskoje Selo je pogorel carjev paviljon. Škoda je velika. Govori se, da je neznan storilec nalašč zanetil. Carskoje Selo je, kakor znano, stalno letovišče carjeve rodbine.

Samomor v Monte Carlu. — V Monte Carlu sta se usmrtila zakonska Pettko iz Gradca. On je bil ministerjalni svetnik v pokoju, živel v Gradcu, bil še precej bogat in hotel pri igri v Monte Carlu še več dobiti, toda ker se mu ni posrečilo, ker je še celo vse zapravil, sta se oba ustrelila.

Skozi Afriko na dvokolesu. — Dva mlada Angleža Frank Melland in H. Chomeley, ki sta zaposlena pri britski južnoafrikanški družbi, sta zapustila 24. julija 1910. mesto Kasuma v severno-vzhodni Rhodeziji in prišla na svojih dvokolesih 19. januarja v Kairo. V 170 dneh sta napravila 5700 milj in od teh 3400 milj na kolesu. Med potjo sta ustrelila 16 krokodilov, enega leoparda in tri Uganda-slone in tri divje kozle.

Znamenit zdravnik in učenjak umrl. — Na Dunaju je umrl znamenit ginekolog dvorni svetnik profesor v pokoju dr. Gustav pl. Braun v starosti 82 let. On je bil telesni zdravnik pri mnogih visokih rodbinah in je bil poklican k mnogim porodom v naši cesarski hiši. Spisal je več knjig, posebno znana je: »Učna knjiga za babice«.

Nesreča na Semmeringu. — Vsaka nedelja izvabi vse polno izletnikov z Dunaja na Semmering, kjer se zabavajo s skiji, s sanmi itd. Zadnjo nedeljo se je zgodila velika nesreča. Pri smelem ovinku so srčale sani iz tira in vsi so padli čez visok klanec. Dr. Erwin Grohmann in gospa de Majo sta se ubila, njen mož in glavar v Mürzzuschlagu dr. Lorang sta se pa težko ranila.

Požar v Carigradu. — Turško vladno poslopje, takozvana Visoka Porta, je postalo žrtev požara. Mnogo ministerskih pisaren in važni dokumenti so zgoreli. Ogenj je nastal v brzojavnem uradu, ne ve se pa, ali je bil podtaknjen.

Upniki so ga rešili. — V nekem restavrantu v Berlinu je oklofutal odvetnik dr. Borchardt mladega Thyssena, sina milijonarja. Klofuti bi imel slediti dvo-boj na pištole. Upniki so se pa bali za življenje Thyssena, ki jim dolguje 15 milijonov mark, zato so ga dali tik pred dvo-bojem zapreti, češ, da se je bati, da izgube vse svoje terjatve.

Hud mraz v Galiciji. — Iz cele vzhodne Galicije prihajajo poročila o hudem mrazu. V Lvovu je iskalo v dveh dneh 165 oseb, po večini dijaki, pomoči pri prostovoljni rešilni družbi. Zmrznili so nosovi, ušesa in roke.

Loža za slepce. — V Milanskem gledališču »Scala« je loža, iz katere se ne ozre nikdar noben obraz ne na oder, ne po občinstvu. To je loža za slepce. Milanska sestrica Predabasso je zapustila l. 1830. testamentarično svojo ložo v

gledališču nadškofu Colabiana, ki jo je podaril zavodu za slepce. Po šest jih ima vsak večer pristop v gledališče. Najbolj jim dopadajo Wagnerjeve opere.

Sin glavarja novo-zelandskih Maori-zamorcev, po imenu Rangiuja nastopa sedaj po pariških salonih, prepeva pesni svoje daljne domovine, in pleše divje plese Maori-zamorcev.

Izjava.)

Izjavljam, da sem neopravičeno razžalil gospoda Franca Logarja s Srpenice, ker sem mu očital nemškutarstvo, kar sedaj s tem popravljam. Po prijateljevem pismu posnemam popis resničnega dejstva: »Resnica je, da je gospod Logar pri otvoritvi žične železnice nagovoril gospoda podjetnika v nemščini le v imenu delavcev, ker ne razume podjetnik našega jezika.«

V Gorici, dne 9./II. 1911.

A. URBANČIČ.

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na računu (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Meblovana soba s prostim vhodom, v pritličju — se odda v najem nekemu gospodu. — Corao Fr. Josip št. 18.

Meblovana soba s prostim vhodom se odda v najem v ulici Morelli št. 23, III nadstr.

Stranka brez otrok išče stanovanje za konec aprila. Zeli se 8 sobe, kuhinjo in pritlikline. Naslov povz. naše upravnitvo.

Proda se ali odda v najem prištavo (ex Stua) v središču Kormina, obstoječo iz gospodarskega stanovanja, prostornih klet, žitnice, kolnice, hleva, dvorišča z kapnico in velikim studencem, 8 hiše za kmetovalce poleg vrta in vinograde obsežno poprečno 900 seznejev. Dalje: stavbišče z cerkvijo za šolsko uporabo, vzgojevališče ali tudi za trgovino na jako ugodni legi mesta. Natučeneje informacije daje

Jakob Klemenec,
Trst, Carducci 8.

Rojaki, izpolnite svojo narodno dolžnost: pristopajte k obrambnemu skladu družbe sv. C. in M.!

Tvrda Konjedic & Zajec
sprejme
vajenca

iz poštene družine in s primerno šolsko izobrazbo.

Nastop takoj.

Odvetnik
Dr. Karol Podgornik

naznanja, da je otvoril
odvetniško pisarno
v Gorici,

V. Municipio št. 13. I. nadstr.

V najem se odda hiša
s posestvom vred.
Hiša je v vasi, blizu železniške postaje. — Pripravna za gostilnico in trgovino.
Oglasiti se je pri **Augustini** vd. **Gabrijelčič, Roče.**

Ivan Kravos
na Koru št. II. GORICA na Koru št. II
sedlarska delavnica

in zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potreb-

ščine, potovalne potrebščine kakor: kovčege, torbice, denarnice, listnice itd. — Izvršuje in sprejma v popravilo različne koleseljne in kočij.

Popravila se izvršujejo ločno.
Cene zmerne.

Imovitejši Slovenci, pristop k obrambnemu skladu družbe sv. C. in M. bodi vam sveta dolžnost!

ZAHVALA.

Dolžnost nam je izreči javno zahvalo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem za tožabo v teh težkih dneh, za časa bolezni in smrti ter za mnogoštevilo spremstvo na zadnji poti naše nepozabne hčere in sestre

Gabrijele Komjanc.

Posebno zahvalo izrekamo sl. ženski podružnici sv. Cirila in Metod v Pevmi za darovan krasen venec in pa gg. pevcem bralnega in pevskega društva »Naš Prapor« za gniljivo petje.
Bog povrni vsem stotéro!

V PEVMI, dne 10. svečana 1911.

Žalujoča rodbina Komjanc.

POPLIN

Novo barve za pomladansko sezono so ravnokar došle.

Poplin je najlepše blago za obleke, bluze in jopice.

Edina zaloga Poplina v Trgovskem domu

Pregrad & Černetič — Gorica.

Vzorci na razpolago.

Benjamin zanima vse sloje.

Podružnica

"Ljubljanske kreditne banke"

v GORICI

— se bavi z vsemi v bančno stroko spadajočimi posli. —
Vloga na knjižice obrestuje po 4 1/2 % v tekočem računu po dogovoru.

— Delniška glavica K 5.000.000. —

Centrala v Ljubljani.

— Rezervni zaklad K 450.000. —

PODRUŽNICE: Celovec, Gorica, Sarajevo, Split, Trst.

Varstvena znamka: „šidro“
Biment. Capsici comp.
Nadomestek za

Anker-Pain-Expeller

Je povzod priznana kot najboljšo sredstvo proti prehlajenju itd. Za ceno 80 vin., K 1.40 in 2.— se dobi po vseh lekarnah. Pri nakupu tega, tako priljubljenega domačega zdravila, se je posluževati le originalnih steklenic v katerih je našo varstveno znamko „šidro“, ker le tako je zagotovljeno, da je izdelek pravi.

Dr. RICHTERJEVA LEKARNA
pri „zlatem lovu“ v Pragi
Ina Bethgasse št. 5 nova.
Upravno razpoložanje.

Zobozdravniški in zobotehniški atelje

Dr. I. Eržen GORICA

Jos. Verdi tehatšče št. 37

Umetne zobe, zlato zobovje, zlate krone, zlate mostove, zobe na kaučukove plošče, uravnavanje krivo stoječih zob. Plomba vsake vrste.

Ordinira v svojem ateljeju
od 9. ure dop. do 5. ure pop.

Premier & Jančar

Ljubljana Dunajska cesta št. 20.
Lastni izdelki oljnatih barv, lakov, fručev in steklarskega kleja.
Velika zaloga kemičnih in rudniških barv. Barv za umetnike.
Vse potreščine za slikarje in pleskarje. Točna postrežba, cene nizke.
Za obila naročila se priporočava

Premier & Jančar
trgovina oljnatih barv na drobno in debelo

„Pet čevljev merim, pač-ev pet“, tako je pel naš vrl post; pri tem pa žalestno je to, da on ni mislil na

A. vd. Berini

Gorica, Šolska ulica št. 2.

velika zaloga oljčinega olja

prve vrste
v najboljših tiskih iz Istre, Dalmacije, Melfette, Bari in Nicos
s prodajo na drobno in debelo.
Prodaja na drobno: Kron — 96, 104, 112, 120, 128, 136, 144, 160, 180, 200, 240, za luči po 72 vin.
Na debelo cene ugodne.
Pošlja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.
Pravi vinski kis in navaden. Zaloga mila in sveč.
Cene zmerne.

„OHO!“

Zastoj in poštnine prosto pošljamo na zahtevo

cenik slovenskih knjig in muzikalij

Knjigarna A. Gabršček — Gorica.

Nova lekarna

se otvori v kratkem in sicer

Corso Giuseppe Verdi 13.

Lastnik: Ivan Tromba.

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Travniku.

Trakino (štokfišjevo) jetrno olje. Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti. Izvirna steklenica tega olja naravno rjave barve po K 1.40, bele barve K 2. Trakino železnato jetrno olje.

Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nerovni in nežne narave.

Trakino jetrno olje se železnim jedcem. S tem oljem se ozdravijo v kratkem času z gotovostjo vse kostne bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

OPOMBA. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kem. laboratoriju, predno se napolni steklenice. Isto zamorem jamčiti svojim št. odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofollettijsva pijača iz kine in železa.

Najboljši pripomoček pri zdravljenju s trakim oljem.

Ena steklenica stane 1 krono 60 vinarjev.

1874 Ustanovljeno.

M. KLANDER - KRANJ

1874 Ustanovljeno.

Pri prodaji do **100%** dobička.

PRAVA GORENJSKA izdelovalnica kavit in slaščic.

Ceniki franko in zastoj.

GORIŠKA TOVARNA MILA.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodine! Poskušajte mile iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša specialiteta je: **Caprasole — Koza s solncem.** Poskusite in sodite! Svoji k svojim!